

**VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT**

BRUSSEL, 09 -11- 1998

De heer E. BALDEWIJNS
Vlaams Minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening
WTC III
S. Bolivarlaan 30

1000 BRUSSEL

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

29.105/1/PN
TVS/NC

Mijnheer de Minister,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) heeft in de vergadering van haar verenigde afdelingen van 2 juli 1998 een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies met betrekking tot het taalgebruik bij de bewegwijzering in de zes randgemeenten.

Uw vraag is als volgt gesteld:

“In de 6 faciliteitsgemeenten worden de wegwijzers aangeduid zowel in het Nederlands als in het Frans. Op deze manier wordt momenteel gehandeld door de afdeling Vlaams-Brabant.

Uit het advies verleend door de professoren Van Orshoven, Velaers en Rimanque blijkt, dat onder de huidige taalwetgeving, deze wegaanduidingen alleen in het Nederlands dienen te worden opgesteld. Zij baseren zich hiervoor op art. 34 § 1, derde lid van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken.

De provincie Vlaams-Brabant zou in de randgemeenten zowel het Nederlands, als het Frans moeten gebruiken, doch uitsluitend voor de “rechtstreeks afgegeven formulieren” en voor “berichten”, mededelingen en formulieren, die aan het publiek worden verstrekt door de bemiddeling van de gemeenten met een speciale taalregeling.”

In dit concrete geval gaat het om berichten of mededelingen aan het publiek, maar deze worden niet aan het publiek verstrekt door bemiddeling van de gemeenten met een bijzondere taalregeling.

Daaruit vloeit voort dat de informatie in kwestie uitsluitend in het Nederlands moet worden gesteld.

Zij verwijzen in dit verband tevens naar een advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht nr. 26.043 van 31 maart 1994 en 21 april 1994, waarin ook wordt verwezen naar art. 34 § 1, derde lid.

Kan u de stelling van bovenvernoemde professoren bijtreden?

Wat is uw advies in dit concrete geval?"

*

* *

Op de vraag om aanvullende inlichtingen van de V.C.T. antwoordde u wat volgt:

"... dat de wegwijzers worden geplaatst door de Administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen Vlaams-Brabant. Deze afdeling is gevestigd te Brussel, maar zal in de nabije toekomst verhuizen naar Vilvoorde".

*

* *

In het principiëadvies nr. 1.581 van 2 februari 1967 heeft de V.C.T., in verband met de verkeerstekens in de randgemeenten, gesteld wat volgt:

"De tweetaligheid blijkt hier eveneens conform zowel de geest als de letter van de wetgeving, of de verkeerstekens nu geplaatst worden door de betrokken gewestelijke directie of door tussenkomst van de plaatselijke diensten (art. 24 en 34, § 2). Er dient echter altijd voorrang verleend aan de Nederlandse taal, daar artikel 24, 1ste lid van de S.W.T. dat op de berichten en mededelingen aan het publiek in de betrokken gemeenten betrekking heeft, zowel in zijn Nederlandse als in zijn Franse tekst voorrang verleent aan de Nederlandse taal."

*

* *

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt vast dat de afdeling Wegen Vlaams-Brabant, voorlopig althans, nog steeds te Brussel is gevestigd. De gemeente waar de zetel is gevestigd, wordt beschouwd als een tot het ambtsgebied behorende gemeente. De taalregeling van artikel 35, § 1, b, S.W.T. is derhalve van toepassing. Volgens deze bepaling valt de aldus gekwalificeerde dienst onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad. De tweetaligheid van de verkeerstekens in de randgemeenten is derhalve conform met de geest van de taalwetten.

Op het ogenblik evenwel dat de afdeling Wegen Vlaams-Brabant in Vilvoorde zal gevestigd zijn, zal artikel 34, § 1, S.W.T. van toepassing zijn. Overeenkomstig artikel 34, § 1, b, derde lid, S.W.T., zouden de berichten en mededelingen door de afdeling Wegen Vlaams-Brabant dan moeten gesteld zijn in de taal van de gemeente waar de zetel is gevestigd, nl. het Nederlands. In haar advies nr. 1.868 van 5 oktober 1967 heeft de V.C.T. evenwel gesteld dat een dergelijke interpretatie indruist tegen de algemene opzet van de wet; deze heeft immers enerzijds de homogeniteit van de eentalige gebieden willen verstevigen en anderzijds, in sommige gevallen, uitdrukkelijk faciliteiten toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten. Daarom, rekening houdend met de doeleinden van de wetgever, moet bij het gebruik van de taal die is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar de zetel van de diensten is gevestigd, onderstreept worden dat de wetgever slechts de berichten en mededelingen heeft willen bedoelen, die in of op de gebouwen van deze diensten rechtstreeks aan het publiek worden gericht, terwijl de berichten en mededelingen die in de andere gemeenten van het ambtsgebied aan het publiek worden gericht, normaliter de taalregeling dienen te volgen, die ter zake aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten is opgelegd.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht is van oordeel dat de verkeersborden in de zes randgemeenten in het Nederlands én in het Frans moeten zijn gesteld, met voorrang voor de Nederlandse taal.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT – DE WYELS.